

MVCRX041XRA2
prvotní identifikátor

JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
náměstek ministra vnitra pro řízení sekce legislativy
a státní správy pověřený řízením sekce veřejné správy

Praha 2. srpna 2018
Č. j.: MV- 83021-2/ODK-2018

Přílohy: 22

Vážený pane hejtmane,

Ministerstvo vnitra obdrželo Vaši žádost o vyjádření k přiložené žádosti společnosti AUTODROM MOST a.s. o to, aby Zastupitelstvo Ústeckého kraje využilo svého oprávnění a podalo Ústavnímu soudu návrh na zrušení obecně závazné vyhlášky statutárního města Most č. 2/2017 o regulaci hlučných činností (dále jen „OZV“). Současně jste požádal o případné zaslání podkladů, ze kterých Ministerstvo vnitra při posuzování zákonnosti OZV vycházelo.

Úvodem bych chtěl konstatovat, že Ministerstvo vnitra věnovalo posuzování zákonnosti OZV, vědomo si jejích možných dopadů, velkou pozornost, přičemž se v této souvislosti již v rámci posuzování návrhu OZV uskutečnilo několik jednání s městem a ze strany Ministerstva vnitra byly opatřovány podklady potřebné pro posouzení zákonnosti OZV. Jak mimo jiné vyplynulo z obdržených podkladů i z ústních jednání s městem, snaha o vydání obecně závazné vyhlášky regulující hluk na Autodromu Most byla výsledkem výrazného navýšení aktivit na Autodromu Most po změně jeho vlastníka v roce 2014, které se rovněž protáhly až do večerních hodin. Hluk související se zvýšenou aktivitou na Autodromu Most se pak negativně dotkl života obyvatel části města Souš, v následku čehož se začaly hromadit stížnosti těchto obyvatel na hluk a zhoršení životních podmínek a pohody bydlení, žádosti městu o řešení situace a byla podána petice se 751 podpisy za schválení obecně závazné vyhlášky regulující hluk na Autodromu Most. Město uvedlo, že v této

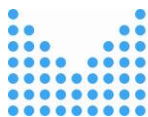

souvislosti město od roku 2015 vedlo se zástupci Autodromu Most opakovaná jednání ohledně řešení situace, výsledkem čehož byly pouze neustálé sliby, ale k reálnému řešení a zlepšení situace však nedošlo. Na základě neúspěšných výsledků jednání pak město dospělo k závěru, že mu nezbude, než se pokusit situaci řešit formou obecně závazné vyhlášky. Ze strany města se tedy vydáním OZV jednalo až o krajní prostředek řešení situace.

Ministerstvo vnitra je toho názoru, že regulaci provedenou OZV v souvislosti s obdrženy podklady od města posoudilo z věcného hlediska v souladu s platnou legislativou a judikaturou Ústavního soudu. Při posuzování OZV pak Ministerstvo vnitra rovněž zohlednilo výrazný respekt Ústavního soudu k právu obcí na samosprávu a minimalizaci zásahů do její činnosti vyplývající z jeho judikatury a rovněž skutečnost, jak judikoval Ústavní soud (např. nález sp. zn. Pl. ÚS 41/08 a nález sp. zn. Pl. ÚS 13/09), že především obec je ta, která zná nejlépe místní podmínky a poměry.

V případě námitek uvedených v žádosti společnosti AUTODROM MOST a.s. k zákonnosti OZV lze uvést, že se jedná fakticky o některé z námitek, které společnost uplatnila již v rámci stížností podaných vůči OZV Ministerstvu vnitra a se kterými se Ministerstvo vnitra podrobně vypořádalo v jeho odpovědích, které máte, jak vyplývá z Vaší žádosti o vyjádření, k dispozici.

K námitce, že OZV upravuje činnosti, jejichž regulace je obsažena v zákoně č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně veřejného zdraví“), je možno konstatovat, že dle judikatury Ústavního soudu (viz např. nález sp. zn. Pl. ÚS 45/06) odpověď na otázku, zda obec nepřekročila meze své zákonné působnosti tím, že normuje oblasti vyhrazené zákonné úpravě, předpokládá identifikaci předmětu a cíle regulace zákona na straně jedné a obecně závazné vyhlášky na straně druhé. Pokud se nepřekrývají, nelze bez

dalšího říci, že obec nesmí normovat určitou záležitost z důvodu, že je již regulována na úrovni zákona.

Účelem zákona o ochraně veřejného zdraví je ochrana a podpora veřejného zdraví (zdravotního stavu obyvatelstva a jeho skupin) a snižování hluku z hlediska dlouhodobého průměrného hlukového zatížení životního prostředí. Jak vyplývá z preambule a čl. I OZV, je cílem provedené regulace zajištění ochrany veřejného pořádku ve městě a v širším slova smyslu pohody bydlení jeho občanů. Porovnáním předmětu a cíle zákona o ochraně veřejného zdraví a OZV lze tedy dojít k závěru, že se nepřekrývají. S ohledem na tuto skutečnost je tedy město oprávněno problematiku hlukových činností obecně závaznou vyhláškou regulovat.

K námitkám týkajícím se úpravy v zákoně o ochraně veřejného zdraví lze rovněž odkázat na nálezy Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 46/06 a Pl. ÚS 35/06. V nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 46/06 shledal jako souladné se zákonem uložení následující povinnosti v obecně závazné vyhlášce: *„Jiné zábavní podniky, jako například diskotéky a jiné musí být zajištěny tak, aby ani v nejmenším nerušily svým provozem a vším, co s tím souvisí občany žijící v sousedství a blízkém okolí.“* V případě nálezu sp. zn. Pl. ÚS 35/06 byla pak Ústavním soudem shledána jako přípustná následující úprava: *„1) Občany v obytných domech je zakázáno nepřiměřeně obtěžovat veřejnou produkcí hudby (například z restaurací, diskoték a jiných organizovaných akcí) v době od 22.00 do 06.00 hodin. Na noci předcházející dnům pracovního volna a pracovního klidu se tento zákaz vztahuje v době od 24.00 do 07.00 hodin. 2) Dodržování tohoto článku je povinen zajistit provozovatel zařízení nebo organizátor akce, kde dochází k veřejné produkci hudby.“* V obou uvedených případech se jednalo o regulaci hluku z provozní činnosti, na který dopadaly rovněž i hygienické limity. I přes tuto skutečnost Ústavní soud výše citované úpravy s ohledem na jiný předmět a cíl regulace příslušných obecně závazných vyhlášek a zákonné úpravy (a to i za jejich částečného překrývání) shledal jako souladné se zákonem.

Skutečnost, že je regulace provedená OZV namířena proti Autodromu Most nezpůsobuje její nezákonnost. Dle svého obsahu však obecně závazná vyhláška nereguluje hlučné činnosti výhradně na Autodromu Most, ale na určité části města, kde se Autodrom Most nachází. Dle principu proporcionality by obce měly obecně závaznými vyhláškami regulovat pouze ty činnosti, které mohou v obci veřejný pořádek narušit, na místech, kde mohou veřejný pořádek narušit a v časech, kdy mohou veřejný pořádek narušit. Jak vyplývá z vyjádření města, OZV je především reakcí na narušování veřejného pořádku a pohody bydlení v části města Souš ze strany Autodromu Most, což doložilo různými stížnostmi občanů a peticí k vydání obecně závazné vyhlášky regulující hlučné činnosti. Za situace, kdy hluk z Autodromu Most, na nějž stanovená omezení primárně dopadnou, s ohledem na městem zaslané podklady zjevně v části města Souš významnou měrou narušuje veřejný pořádek a pohodu bydlení, neshledalo Ministerstvo vnitra provedenou místní regulaci s ohledem na městem sledovaný cíl a jeho vyjádření jako nepřiměřenou.

K otázce individualizované regulace lze odkázat na nálezy Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 56/10, ve kterém Ústavní soud připustil regulaci práva a povinnosti v podstatě přesně individualizovaného subjektu (konkrétního kasina). Ve výše zmíněném nálezu je uvedeno následující: „*Ústavní soud již v řadě svých rozhodnutí uvedl, že definičním znakem pojmu zákon či právní předpis je jeho obecnost, přičemž důvody setrvání na požadavku všeobecnosti právního předpisu jsou dělba moci, rovnost a právo na vlastního, nezávislého soudce (srov. nálezy sp. zn. Pl. ÚS 40/02 ze dne 11. 6. 2003; N 88/30 SbNU 327; 199/2003 Sb. nebo nálezy sp. zn. Pl. ÚS 36/05 ze dne 16. 1. 2007; N 8/44 SbNU 83; 57/2007 Sb.). V nálezu sp. zn. Pl. ÚS 24/08 ze dne 17. 3. 2009 (N 56/52 SbNU 555; 124/2009 Sb.) pak Ústavní soud traktoval, že výjimkou, při jejímž splnění lze akceptovat právní předpis upravující jedinečný (konkrétní) případ, je situace, kdy taková regulace nepředstavuje porušení principu rovnosti. Regulace jedinečných případů a jejich vydělení z rámce obecnosti proto musí být jednoznačně objektivně ospravedlněná a nesmí být výrazem libovůle. Současně však nutno mít při zacházení s těmito kautelami na zřeteli, že byly*

Ústavním soudem vysloveny ve vztahu k normám zákonným, jež z povahy věci musí být nadány velkou mírou obecnosti. Vztahovat bez dalšího požadavek obecnosti ve stejné míře na obecně závazné vyhlášky, které regulují aktivity a důsledky lidské činnosti v obcích podle místních specifik, by bylo nepřipadné. Ve vztahu k obecně závazným vyhláškám, zejména označují-li na základě výslovné zákonné autorizace [§ 10 písm. a) obecního zřízení či § 50 odst. 4 loterijního zákona] konkrétní místa (ať už označením čtvrti, ulic a jejich částí či návsí nebo konce v malé vesnici), je nutno požadavek obecnosti regulace interpretovat tak, že se vymezení míst musí opírat o racionální důvody, neutrální a nediskriminační ve vztahu ke konkrétním osobám, na něž regulace při aplikaci dopadá.“

Ústavní soud tedy nevyločil regulaci individualizovaného subjektu, pokud k tomu budou splněny Ústavním soudem požadované podmínky. Navíc, v předmětném případě plně k regulaci individualizovaného subjektu nedochází, jelikož jak je již výše uvedeno, OZV neupravuje hlučné činnosti výslovně a výhradně na Autodromu Most. Za situace, kdy město hlučné činnosti reguluje na místě, kde s ohledem na obdržené stížnosti a petice zjevně dochází obtěžování okolí hlukem a narušování pohody bydlení, přičemž v jiných částech města nebylo uvedené ze strany města zaznamenáno a ani obdrženy žádné stížnosti, což souvisí s tím, že hlučné činnosti se soustředily do průmyslových zón mimo obydlené oblasti, neshledalo Ministerstvo vnitra takový postup města jako neracionální a diskriminační.

Dle našeho názoru nelze přijmout argument, že když byl Autodrom Most postaven dříve než větší část domů, může si hlučet, jak se mu zlíbí. Z hlediska možné regulace OZV nehraje tato otázka žádnou roli. Rovněž občany části města Souš založený spolek Zdraví pro Most má na situaci jiný pohled, kdy uvádí, že opak je pravdou a velká část domů zde byla vystavěna před autodromem. Okruh autodromu v Mostě byl dle jejich tvrzení vybudován v rámci rekultivací po důlní činnosti a je provozován na základě kolaudace z roku 1984 jako volnočasové zařízení pro motoristy na několik akcí do roka, proto bylo také možné, že byl

postaven uprostřed obytné a rekreační zóny města lesoparků Ressler, Široký vrch a vodní nádrže Matylda a poblíž nemocnice. Bylo také počítáno s další výstavbou rodinných domů. Tehdejší předpisy nezahrnovaly detailní prověření dopadů na životní prostředí a obyvatele tzv. EIA. Z uvedeného je zřejmé, že občané, kteří se do oblasti přistěhovali, současnou frekvenci provozu neočekávali.

Rovněž pak skutečnost, že Magistrát města Most nebyl schopen do dnešního dne ukončit žádné přestupkové řízení za porušení OZV ze strany společnosti AUTODROM MOST a.s. nehraje z hlediska zákonnosti OZV žádnou roli. Navíc tato skutečnost nemusí být dána obsahem OZV.

Závěrem si dovoluji sdělit, že v souladu s Vaší žádostí zasílám v příloze podklady, ze kterých Ministerstvo vnitra při posuzování zákonnosti OZV vycházelo. V případě, že budete mít k předmětné problematice nějaké další dotazy, můžete se na mne obrátit. Uvítal bych, pokud byste mne o tom, zda Zastupitelstvo Ústeckého kraje využilo svého práva podat návrh Ústavnímu soudu na zrušení OZV, informoval. Děkuji za spolupráci.

S pozdravem

JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.

Vážený pan
Oldřich Bubeníček
hejtman Ústeckého kraje
Velká Hradební 3118/48
400 02 Ústí nad Labem